

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สรวงสุนทร ทุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๕/๒๕๖๗)

วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๗

**เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘
กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ**

ศาลปกครองสูงสุดส่งคำตัดแย้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไวยวัฒน์ ผู้ฟ้องคดี ผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ ในประเด็นว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ โดยมี ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ดังนี้

๑. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไวยวัฒน์ ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้องกรรมสิริพสามิตต่อศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขคดีที่ ๑๓๐๙/๒๕๖๔ หมายเลขแดงที่ ๑๓๑๕/๒๕๖๕ โดยฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่น คำร้องขออนุญาตทำและขายแป้งข้าวหมักตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี และได้รับอนุญาตให้ทำและขายแป้งข้าวหมักตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน การขอใบอนุญาตและการขอต่อใบอนุญาตขายแป้งข้าวหมักในแต่ละปี กำหนดให้ ผู้ฟ้องคดีต้องทำสัญญาไว้ต่อเจ้าพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีว่า จะต้องคำแป้งข้าวหมักในสถานที่ที่ตั้ง สำนักงานของผู้ฟ้องคดี ทั้งจะต้องซื้อแป้งข้าวหมักจากร้านหรือผู้ที่ทำการกำหนดไว้เท่านั้น และจะต้อง ลงบัญชีรับจ่ายแป้งข้าวหมักทุกครั้งที่มีการซื้อมาและขายไป ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำธุรกิจค้า แป้งข้าวหมักได้โดยเสรีทั่วประเทศต้องรอให้ลูกค้ามาซื้อสินค้ายังสถานที่ตั้งสำนักงานเพียงอย่างเดียว การขอออกใบอนุญาตทำหรับบุคคลที่ยากಥดลองขายทำไม่ได้ เพราะติดระเบียบกรรมสิริพสามิตว่าด้วย การทำและขายแป้งข้าวหมัก พ.ศ. ๒๕๒๔ ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีขายแป้งข้าวหมักได้น้อยมาก บางวัน ขายไม่ได้เลย เพราะไม่สามารถออกขายนอกสถานที่ที่ตั้งสำนักงานได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ความคุ้มครองลิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพ และการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น การประกอบธุรกิจผลิตและขายแป้งข้าวหมักเป็นภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่ได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขอให้ศาลปกครอง มีคำพิพากษารือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเลิกสัญญาที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องขายแป้งข้าวหมักในสถานที่ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดและให้เจ้าพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลใด ๆ ที่ยื่นคำขออนุญาตขายแป้งข้าวหมักโดยเสรีทั่วประเทศ

ศาลปกครองพิจารณาแล้วมีคำพิพากษาว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า ใบอนุญาตซึ่งออกตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตนั้นไว้ในที่ เปิดเผยแพร่ให้ด้วย ซึ่งระเบียบกรมสรรพสามิต (ผู้ถูกฟ้องคดี) ว่าด้วยการทำและขายแป้งข้าวหมก พ.ศ. ๒๕๒๔ กำหนดขึ้นเพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตใช้เป็นแนวทางในการใช้คดลพินิจพิจารณาคำขอ อนุญาตทำหรือขายแป้งข้าวหมก (เชื้อสุรา) ตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ แม้จะใช้ชื่อว่าระเบียน แต่ก็เห็นได้ว่าเป็นเพียงมาตรการที่กำหนดขึ้นมาเพื่อให้การใช้คดลพินิจ ของเจ้าพนักงานสรรพสามิตในท้องที่ต่างๆ เป็นไปในแนวทางเดียวกันและโดยเหตุผลที่แป้งข้าวหมก มีส่วนผสมคล้ายกับแป้งเชื้อสุราที่สามารถนำไปกลั่นเป็นสุรากลั่นหรือทำเป็นสุราแฟ้อีก และแป้งข้าวหมก ถือเป็นเชื้อสุราตามคำวิเคราะห์ศัพท์ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นส่วนผสมสำคัญ ในการทำสุราเดือน ข้อ ๕ ของระเบียบว่าด้วยการทำและขายแป้งข้าวหมก พ.ศ. ๒๕๒๔ จึงออกมา เพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมมิให้นำแป้งข้าวหมกไปใช้ในการทำสุราเดือนอีกด้วย มีข้อกำหนดหรือ เงื่อนไขเช่นเดียวกับบทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดี จะไม่ออกระเบียบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินั้นอยู่แล้ว ซึ่งการฝ่าฝืนจะมีโทษปรับ และมีผลต่อการพิจารณาต่อใบอนุญาตขายแป้งข้าวหมกในปีต่อไปด้วย ระเบียน ฉบับนี้จึงขอบคุณภูมิภาค กรณีที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตต้องระเบียบดังกล่าวเรียกให้ผู้ฟ้องคดีไปทำ สัญญาโดยมีข้อกำหนดอย่างเดียวกับบทบัญญัติของกฎหมายจึงขอบคุณภูมิภาค กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ระเบียนของผู้ถูกฟ้องคดีฉบับนี้ กำหนดให้ทำและขายแป้งข้าวหมกได้เฉพาะในสถานที่ที่ได้รับอนุญาต ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น เห็นว่าเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบ อาชีพโดยเสรี ตามมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มิได้มีลักษณะบริบูรณ์ หากแต่รัฐ สามารถออกกฎหมายจำกัดเสรีภาพดังกล่าวได้ เมื่อพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์ ควบคุมและตรวจสอบการทำและขายแป้งข้าวหมกเพื่อป้องกันมิให้นำแป้งข้าวหมกไปใช้ในการทำสุราเดือน การจำกัดสิทธิเสรีภาพดังกล่าวจึงเป็นไปเพื่อการจัดระเบียบการประกอบอาชีพและการคุ้มครองผู้บริโภค อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว ความในข้อ ๕ ของระเบียบกรมสรรพสามิตเป็นไปเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงไม่ขัด ต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าแป้งข้าวหมกจะถือว่าเป็นภัยปัญญาท้องถิ่น

แต่โดยที่พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติให้การทำและขายเป็นข้าวหมักจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตก่อน จึงเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติในเรื่องนี้ไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว สำหรับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลปกครองมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกใบอนุญาตแก่ผู้ใดก็ได้ที่มาขอขายเป็นข้าวหมักโดยเสรีทั่วประเทศนั้น เป็นคำขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อหนบัญญัติของกฎหมายซึ่งศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับให้ได้ศาลปกครองจึงมีคำพิพากษายกฟ้อง

๒. ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อศาลมีคำสั่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนห้องถินดังเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูอารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัตินั้น คำว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ มีความหมายว่า ในกระบวนการกฎหมายจะต้องบัญญัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว โดยหากบทบัญญัติของกฎหมายได้กิตามขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บทบัญญัติของกฎหมายนั้นย่อมมิอาจใช้บังคับได้ ทั้งนี้ไม่ว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจะได้ตราขึ้นก่อนหรือหลังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ก็ตาม ดังนั้น การที่มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา จึงเป็นบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องและขัดหรือแย้งกับมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีห้ามผลิตแบ่งข้าวหมักหรือให้ขายแบบจำกัดพื้นที่จึงเป็นการจำกัดสิทธิซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคุ้มครองไว้ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่ได้มีเจตนาณณมุ่งหมายให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้แก่บุคคลที่มาขออนุญาตทำหรือขายเชื้อสุราเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีและคุ้มครองผู้บริโภคโดยการห้ามผลิตหรือจำกัดพื้นที่การขาย โดยเห็นได้จากแนวโน้มโดยพื้นฐานแห่งรัฐที่สนับสนุนส่งเสริมการผลิตจำหน่ายอย่างกว้างขวางมากขึ้นเพื่อกระจายรายได้สู่ชนบทและยังเป็นเหตุให้จัดเก็บภาษีได้มากขึ้น อีกทั้งแบ่งข้าวหมักใช้สำหรับทำข้าวหมากซึ่งสามารถกินได้ตามปกติซึ่งลำพังแบ่งข้าวหมักอย่างเดียวไม่สามารถต้มกลันสุราได้และถึงแม้จะไม่มีแบ่งข้าวหมักเลยก็นทั่วไปก็ยังสามารถต้มกลันสุราได้โดยใช้เชื้อยีสต์ ซึ่งมีขายกันอยู่โดยทั่วไปได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดส่งเรื่องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ และคำว่าทั้งนี้ตามที่กฎหมาย

บัญญัติตามความในมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นหมายความว่า กฎหมายที่บัญญัตินั้นจะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติตามความในมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวหรือไม่

๓. ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดจะต้องใช้บทบัญญัติตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาบังคับ แต่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ จึงมีคำสั่งให้ส่งคำโต้แย้งของผู้ร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

อธิบดีกรมสรรพสามิตได้ส่งคดีผู้แทนชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ ในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑. ปัจจุบันกรมสรรพสามิตออกพระบรมราชโองการเบียบว่าด้วยการทำและขายแป้งข้าวหมัก พ.ศ. ๒๕๔๘ ยกเดิมเรียบนำการทำและขายแป้งข้าวหมัก พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อสร้างความเรียบร้อยในสังคม ให้การทำแป้งข้าวหมักอยู่ในหลักเกณฑ์เดียวกัน อีกประการหนึ่ง โดยเป็นที่ทราบกันว่าประชาชนในท้องที่ต่างจังหวัดทั่วไปนิยมเอาราข้าวหมักไปทำอาหารหรือยาจักษ์โรค แป้งข้าวหมักมีลักษณะคล้ายกับแป้งเชื้อสุรา เมื่อเอ้าไปหมักกับวัตถุหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ได้ ปรากฏอยู่ในคำจำกัดความของเชื้อสุราตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ ดังนั้น มาตรา ๒๙ จึงบัญญัติห้ามนิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต เมื่อแป้งข้าวหมักกับแป้งเชื้อสุรามีลักษณะใกล้เคียงกันและสามารถเอ้าไปทำสุราได้ทางกรมสรรพสามิตจึงออกพระบรมราชโองการเบียบการทำและขายแป้งข้าวหมักไว้แยกต่างหากเพื่อไม่ให้ปะปนกัน ตามความหมายของมาตรา ๒๙ ที่ห้ามนิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต คำว่า เชื้อสุราตามนิยามในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ หมายถึง แป้งเชื้อสุรา แป้งข้าวหมัก และหรือเชื้อใด ๆ ซึ่งเมื่อหมักกับวัตถุหรือของเหลวอื่นแล้วสามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ใช้ทำสุราได้ สำหรับแป้งเชื้อสุราจะอนุญาตให้ทำเฉพาะในโรงงานสุราที่ได้รับใบอนุญาตทำสุรา แป้งข้าวหมักมีระเบียบไว้ต่างหาก ซึ่งเป็นระเบียบว่าด้วยการทำและขายแป้งข้าวหมัก พ.ศ. ๒๕๔๘ สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้เป็นผู้ทำและขายแป้งข้าวหมัก เป็นไปตามระเบียบข้อ ๔

๒. แป้งข้าวหมักกับข้าวเหนียวมีลักษณะต่างกัน โดยปกติถ้าแยกกันอยู่ไม่สามารถทำให้ข้าวเหนียว夷ฯ เกิดแอลกอฮอล์ได้แต่เมื่อได้ถ้านำข้าวเหนียวมาผสมหรือหมักกับลูกแป้งจะเกิดแอลกอฮอล์ขึ้น ส่วนเชื้อยีสต์ เมื่อนำมาผสมกับข้าวเหนียวแล้วจะเกิดแอลกอฮอล์ได้เช่นกัน ตามกฎหมายเชื้อสุราทุกตัว

ต้องได้รับอนุญาต คำว่าเป็นเชื้อสุรา ความหมายชัดเจน คือ เป็นลูกແปงส่วนแบ่งข้าวหมักกึ่งลูกແปงหมักกับข้าว ที่เหลือไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะใดถ้าหมักกับวัตถุหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ใช้ทำสุราได้เป็นเชื้อสุราทั้งสิ้น ไม่วายีสต์ เชื้อรา ตามปกติแล้วแบ่งข้าวหมักเราจะควบคุมแรงแอลกอฮอล์ไว้ไม่เกิน ๕ ดีกรี แต่ถ้าแบ่งเชื้อสุราแรงแอลกอฮอล์จะสูงกว่า ในส่วนการควบคุมจะควบคุมว่าการทำหมักแล้วต้องเกิดแรงดันแอลกอฮอล์ไม่เกิน ๕ ดีกรี จึงจะเรียกว่าแบ่งข้าวหมัก การควบคุมนี้เกี่ยวข้องกับสายพันธุ์และปริมาณของเชื้อที่ผสมใส่ลงไป สำหรับยีสต์ เช่นกันถ้าหมักกับวัตถุแล้วเกิดแอลกอฮอล์ถือเป็นเชื้อสุรา ตามมาตรา ๔ นั้น การขายต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๙ การจะพิสูจน์ว่ายีสต์ตัวไหนทำแอลกอฮอล์ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับขั้นตอนการปฏิบัติและสายพันธุ์ของยีสต์

๓. สำหรับใบอนุญาตที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๒๙ นั้น ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๖ กล่าวคือ ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ซึ่งระเบียบกรมสรรพสามิตว่าด้วยการทำและขายแบ่งข้าวหมัก พ.ศ. ๒๕๒๔ กำหนดให้มีทั้งผู้ได้รับอนุญาตให้ทำและขายตามข้อ ๖ (๑) และผู้ได้รับอนุญาตขายอย่างเดียวตามข้อ ๖ (๒) ดังนั้น การทำแบ่งข้าวหมักต้องทำในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและขายแบ่งข้าวหมักให้แก่ผู้ที่ได้รับอนุญาตขายเท่านั้น สำหรับผู้ที่ได้รับแต่เฉพาะใบอนุญาตขายต้องขายแบ่งข้าวหมักในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น จะส่งไปขายนอกสถานที่หรือเร่งขายไม่ได้

๔. กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๕ ทว. ไม่มีกฎหมายรองรับเพื่อป้องกันมิให้การนำสุราที่ไม่เสียภาษีเข้ามาปะปนกับสุราที่เสียภาษีถูกต้อง

๕. ในอนุญาตตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๒๙ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตจะเขียนระบุเป็นบ้านเลขที่ ถนน อำเภอ ไว้โดยเฉพาะ ก็คือใช้ได้สถานที่เดียว เหตุผลที่ยังต้องควบคุมการขายทุกบ้านตอนเพื่อไม่ให้มีแบ่งเชื้อสุราที่ใช้ทำสุราหรือว่าสุราแท้ สุรากลั่น มาปะปนกับแบ่งข้าวหมักที่มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำแต่บัญญัติรวมไว้ในคำนิยามของเชื้อสุรา ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔ เพราะจะทำให้เกิดสุราเดื่องได้มากเนื่องจากสามารถซื้อแบ่งเชื้อได้อย่างเสรี การควบคุมการตรวจปรับปรามกระทำได้ยาก ฉะนั้นการซื้อ การขาย ก็คงต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าพนักงาน แต่สามารถจะระบายนายขายสินค้าออกไปให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ขายหรือขายตรงต่อผู้ซื้อโดยทั่วไปได้ ทั้งนี้ต้องขายในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น

๖. โดยลักษณะของแบ่งเชื้อนี้ไม่เหมือนกับสินค้าทั่วๆ ไป คำว่า เชื้อ ก็คือ สามารถทำให้เกิดสินค้าตัวใหม่ได้ ที่เป็นสาระสำคัญ คือ ทำให้เกิดสุราที่ใช้ดื่มนกิน ซึ่งรัฐมีกฎหมายจัดเก็บภาษีอยู่โดยเฉพาะไม่เหมือนกับการขายสุราบรรจุภาชนะ ประการที่สอง การที่ประชาชนลักษณะทำแบ่งเชื้อขึ้นเองแล้วนำไปทำสุรา คุณภาพน้ำสุราไม่มีหน่วยงานตรวจสอบรับรอง จะเป็นผลกระทบต่อประชาชนผู้ดื่มสุราเดื่อง

ข้อกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๔๖ บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดังเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูอาริศประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๕๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแบ่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศไทย การคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณูปโภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาดหรือขัดความไม่เป็นธรรมในการแบ่งขัน

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๒๔ “ห้ามมิให้ผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต”

มาตรา ๒๖ “ใบอนุญาตซึ่งออกตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้เจ้าพนักงาน

การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตก็ได้ การโอนใบอนุญาตเช่นว่านี้ก็ได้จะทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ได้พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้รองมีสิทธิให้ศาลปกครองสูงสุดส่งคำตัดสินมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวัดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แจ้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้นให้ศาลของการพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาในจังหวัด”

เห็นว่า กรณีดามกำร้องเป็นเรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดส่งความเห็นของคู่ความ ซึ่งได้แจ้งว่าบันัญติแห่งกฎหมายที่ศาลมจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในฉบับนี้ จึงเป็นกรณีที่เข้าบันัญติตามตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ร้องมีสิทธิ์ได้แจ้งและศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาในฉบับนี้ได้

ประเด็นหลักตามคำร้องที่ผู้ร้องได้แจ้งว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ได้ชี้อว่า เป็นรัฐธรรมนูญที่รับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากกว่ารัฐธรรมนูญฉบับก่อน เพราะมีบันัญติตี่ที่คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในด้านต่างๆ ไว้ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ เป็นบันัญติรับรองสิทธิเสรีภาพที่เป็นหลักการใหม่ คือ มาตรา ๔๖ ได้บันัญติรับรองสิทธิของบุคคล ซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดังเดิม ชุมชนท้องถิ่นดังเดิมดังกล่าวอยู่ในมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูเจริญ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบันัญติ เนื่องจากบันัญติตามตรา ๔๖ มีเจตนาرمณให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ท้องถิ่นดังเดิมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูเจริญประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดการเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตนเองเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนเอง การบำรุงรักษาและการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนให้ได้ประโยชน์ร่วมกัน สำหรับเจริญประเพณี ศิลปะ หรือวัฒนธรรมอันดีของชุมชนก็ให้ออนุรักษ์ไว้ ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีบันัญติของกฎหมายเรื่องสิทธิของบุคคล ซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดังเดิม แต่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดได้บันัญติรับรองสิทธิในเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้เป็นเรื่องหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญ ดังนั้นปัญหาตามคำร้องจึงเป็นเรื่องที่ต้อง ยึดหลักของรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญบันัญติรับรองเสรีภาพ ของบุคคลในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแบ่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ซึ่งเป็นเสรีภาพ ที่บุคคลจะประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพอะไรก็ได้ และย่อมแบ่งขันกันได้อย่างเสรี การจำกัด เสรีภาพเช่นที่กล่าวมานี้จะกระทำมิได้ เว้นแต่เห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคง หรือเศรษฐกิจ ของประเทศ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศิลธรรมอันดีของประชาชน หรือประโยชน์สาธารณะอื่น ตามที่บันัญติไว้ในมาตรา ๕๐ รัฐจึงจะออกกฎหมายมาจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือ ประกอบอาชีพ และการแบ่งขันในการประกอบกิจการหรือการประกอบอาชีพดังกล่าวได้ จึงเห็นได้ว่า มาตรา ๕๐ มุ่งให้ความคุ้มครองเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือการประกอบอาชีพและการแบ่งขัน

โดยเสริมย่างเป็นธรรม และการจำกัดเสรีภาพข้างต้นจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

ส่วนพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๔ บัญญัติห้ามนิ้วผู้ใดทำหรือขายเชื้อสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต และมาตรา ๒๖ บัญญัติให้ใบอนุญาตที่ออกตามความในมาตรา ๒๔ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตนั้นไว้ในที่ปิดเผยแพร่ให้ด้วย เนื่องจากมาตรา ๔ ได้ให้คำนิยาม “เชื้อสุรา” หมายความว่า แบงเชื้อสุรา แบงข้าวหมาก หรือเชื้อไดๆ ซึ่งเมื่อมักกับวัตถุหรือของเหลวอื่นแล้ว สามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ใช้ทำสุราได้ และกรมสรรพสามิตได้ออกรับเบียนว่าด้วยการทำและขายแบงข้าวหมาก พ.ศ. ๒๕๒๔ เพื่อควบคุมการทำและขายแบงข้าวหมากกว่า การทำแบงข้าวหมากเมื่อมักกับวัตถุหรือของเหลวย่างอื่นจะต้องมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินห้าดีกรี ต้องขายแบงข้าวหมากในสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้นและต้องขอใบอนุญาตแต่ละปี เพื่อป้องกันมิให้นำแบงข้าวหมากไปทำสุราเสื่อน เนื่องจากประชาชนได้ใช้แบงข้าวหมากไปประกอบอาหาร ยาจักษณ์โรค ตามความนิยมของท้องถิ่นหรืออื่นๆ ตามความจำเป็นในจังหวัดต่างๆ แต่โดยที่แบงข้าวหมากมีส่วนผสมใกล้เคียงและมีลักษณะคล้ายกันกับแบงเชื้อสุราที่จะนำไปเป็นส่วนผสมสำคัญในการทำสุราได้ กรมสรรพสามิตจึงมีนโยบายที่จะควบคุมการทำและขายแบงข้าวหมากให้รัดกุมและเข้มงวดอย่างมาก เพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อประชาชนผู้นิยมดื่มสุราเสื่อนที่ไม่มีคุณภาพและไม่มีความปลอดภัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า แบงข้าวหมากไม่ใช่เชื้อสุราในตัวเอง มีส่วนประกอบที่สำคัญของข้าวและยีสต์ใช้เป็นอาหารพื้นบ้าน หรือผสมกับอาหารอื่นที่ชาวบ้านใช้ในการดำรงชีพตามปกติโดยทั่วไปใช้ทำขนมข้าวมากที่คนชอบและรู้จักอย่างแพร่หลาย และใช้ทำยาจักษณ์โรคแผนโบราณโดยเป็นส่วนผสมยาจักษณ์โรคขอบหีดและอื่นๆ แบงข้าวหมากจึงเป็นอาหารหรือสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน กรมสรรพสามิตได้ให้การในคดีที่ถูกผู้ร้องฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นรับว่า การที่กรมสรรพสามิตอนุญาตให้เอกชนทำแบงข้าวหมากได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประชาชนได้ใช้แบงข้าวหมากไปประกอบอาหาร เป็นยาจักษณ์โรคตามความนิยมของท้องถิ่นและตามความจำเป็นอย่างอื่นๆ ในแต่ละจังหวัด แต่โดยที่แบงข้าวหมากมีส่วนผสมใกล้เคียงและลักษณะคล้ายแบงเชื้อสุราที่จะนำไปเป็นส่วนผสมที่สำคัญในการทำสุราแล้วแต่จะใช้มากน้อยกว่ากันตามส่วนผสม กรมสรรพสามิตจึงมีนโยบายในอันที่จะลดจำนวนผู้ทำและขายแบงข้าวหมาก

ให้เหลือน้อยที่สุดตามความจำเป็น หรือให้หมดลืนไป เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการค้าลินก้าประเทศไทย ให้รักภูมิ ดังนั้น มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่บัญญัติให้การทำและขายแบ่งข้าวหมากที่ถือว่าเป็นเชื้อสุราต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพากรมีต่อหน้า ต่อหลังการตามเจตนากรณ์ของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖

ส่วนปัญหาต่อไปว่า จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ หรือไม่ เห็นว่า การห้ามทำและจำหน่ายแบ่งข้าวหมาก ซึ่งใช้ทำอาหารเป็นส่วนใหญ่ เป็นการจำกัดเสรีภาพของประชาชนทั้งในฐานะผู้ประกอบการ หรือประกอบอาชีพและการแบ่งขันเสรีย่างเป็นธรรม และประชาชนในฐานะผู้บริโภค พร้อมกันไปด้วยเนื่องจากผู้บริโภคขาดทางเลือก ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญในการเลือกซื้อสินค้าในระบบตลาดเสรีได้ ขณะที่ผู้ผลิตก็ไม่สามารถจัดจำหน่ายแบ่งข้าวหมากซึ่งเป็นสินค้าอาหารเป็นการทั่วไปได้ ทำให้สินค้าอาหารของผู้ผลิตสูญเสียโอกาสทางการประกอบการธุรกิจ ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในระบบตลาดที่แบ่งขันเสรี เพื่อแสวงหาโอกาสและความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายของการประกอบการทางธุรกิจ ส่งผลโดยรวมต่อการปิดกั้นกลไกตลาดในระบบเศรษฐกิจที่ยึดหลักการแบ่งขันเสรี ก่อผลกระทบต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ถึงวงจรเศรษฐกิจของประเทศไทย ในระบบรวมทั้งวงจร ซึ่งการที่กลไกตลาดในระบบเศรษฐกิจจะสามารถดำเนินงานให้มีการแบ่งขันเสรีและเป็นธรรมได้ จำเป็นต้องเปิดให้กลไกหลักในระบบเศรษฐกิจได้ทำหน้าที่พื้นฐานให้ครบวงจรทั้งหน้าที่ในการผลิต การแยกเปลี่ยน การแจกจ่าย และการบริโภค ดังนั้น การที่มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ จำกัดโอกาสในการจำหน่ายแบ่งข้าวหมากซึ่งเป็นสินค้าอาหารของผู้ประกอบการเป็นการทั่วไป จึงมีผลในการปิดกั้นการทำหน้าที่พื้นฐานของระบบเศรษฐกิจให้ทำหน้าที่พื้นฐานได้เพียงหน้าที่เดียวคือ การผลิตแต่ไม่สามารถเอื้อผลให้ระบบเศรษฐกิจสามารถทำหน้าที่จำเป็นอื่นได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน การแบ่งขันเสรียอย่างเป็นธรรมจึงไม่อาจเกิดขึ้นได้ในทางปฏิบัติ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว จึงไม่ชอบตามหลักการทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง และกรณีไม่เข้าข้อยกเว้นที่จะกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ เนพะที่รวมถึงแบ่งข้าวหมาก ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๐

นายมงคล สารภูน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ